

[illegible]

ומהוא אל המישא בניקחת באהל
מועד ופקדת אל עזה בן אהרן
הכהן שמן המאור וקטרת תסמיס
ומנחת התמיד ושמן המישחה
פקדת כל המישכן וכל אשר בו
בקר שובכליו
וידבר יהוה אל משה ואליהן
לאמר אל תבדילו את שבט
משפחת הקהת מתוך הלויים
וזאת עשולתם וחיו ולא ימיתו
בגשתם את קרש הקדשים
אהרן ובניו באו ושמנו אותם
איש איש על עברתו ואל מישא
ולא יבאו לראות ככלי את
הקר שומתו
וידבר יהוה אל משה לאמר
נשא את ראש שבטנך שון נסהם
לבית אבתם למשפחתם מבין
שלשים שנה ומעלה עד בין
חמישים שנה תפקד אותם כל
הבא לצבא צבא לעבד עבדה
באהל מועד וזאת עבדת מע
משפחת הנרשע לעבד ולמשא
ונשא אותי ריעתה משכן ואת
אהל מועד מכסוהו ומכסו
התחש אשר עליו ומלמעלה

וְאֶת־מִסְכַּד־פֶּתַח־אֶהֱלֵמוֹעֵד־וְאֶת־
קִלְעֵי־הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְכַּד־פֶּתַח־שַׁעֲ
הַחֹצֵר אֲשֶׁר־עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־
הַמִּזְבֵּחַ כִּי־בָנֹאתִי מִתְרֵיהֶם
אֶת־כָּל־כֵּל־עֲבֹדָתָם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בָהֶם וְעָבְדוּ עָלָיו
אַחֲרָיו וּבְנֹותֶיהָ כָּל־עֲבֹדַת־בְּנֵי
הַגֵּר שֶׁנִּלְכַּדְתִּים וְלִכְלֵעֲבֹדָתְךָ
וּפְקֻדָּתְךָ עַל־הֶם כַּמִּשְׁמֶרֶת אֶת־
כָּל־מִשְׁאֵם זֹאת עֲבֹדַת־מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי־הַגֵּר שֶׁנִּבְאֵהֶל־מוֹעֵד וְעַתָּה
וּמִשְׁמֶרֶתְךָ כִּי־אֵת־מִרְבָּן־אֲחִי
הִכְהִין לְפָנֶיךָ יְיָ בְּנֵי־מִרְיָם
לִמִּשְׁפַּחַתְּךָ לְבֵית־אֲבֹתְךָ תִּפְקֹד
אֹתָם מִבֶּן־שָׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד
וְעַד־כֹּחַ־מֵשִׁים שָׁנָה תִּפְקֹדֵם
כָּל־הַבָּאֵלֶּיךָ צָבָאֵל עֲבֹדַת־עֲבֹדַת
אֶהֱלֵמוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת־
מִשְׁאֵם־כָּל־עֲבֹדָתְךָ בְּאֶהֱלֵ
מוֹעֵד־קִדְשֵׁי־הַמִּשְׁכָּן וּבְרֵיחֵיו
וְעַמּוּדֵיו וְאֹרְנָיו וְעַמּוּדֵי־הַחֹצֵר
סָבִיב וְאֹרְנֵיהֶם וְיִתְּדֵיהֶם וּמִיתְרֵיהֶם
לְכָל־כֵּלֵהֶם וְלִכְלֵעֲבֹדָתְךָ
וּבִשְׂמֹת תִּפְקֹדוּ אֶת־כָּל־מִשְׁמֹת
מִשְׁאֵם זֹאת עֲבֹדַת־מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי־מִרְיָם לְכָל־עֲבֹדַתְךָ בְּאֶהֱלֵ

עלהם ויסמנהו ית' חס' כתר וינשק לבי אחיו ויבך עליהם ויקח יוסף אתם ארמתי בערים ויבן שטרי בני ישראל ויעלה שולחיהו אתמוקד כיבא סוס פריעה ברכבו וכפרשיו בים ויהי תורקס ויבאש ויקצה עליהם בשה ואתה תתחזה מכל העם אנשי חיל ויבוס כפדי ומקדתי עליהם ויעלה לפד כאשר ישה על פי אדון ועבו ולבעקת לא נתן וישאחי שני אנשים במחסי וינגד עבד עליהם ובעבר יונן אתה הלך

דסכ
כא
ס
בס

י
חם
בת

הא

בטל
ובמ

פסוק
ד
ה

三

וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה

...

五

۱۵۱

۱۰۰

מט
הי
יש
מחד
מערעה
משום

NE

FIN 123

משפחה

י
בט"ז
י
בט"ז
חט
ב"י

ו
את
ימים
ו
כתי
כן
ו

12.

ג
ו
וקדשו

五

בוגבוק
ושלם
קכ

יבוע

בית
יד
בית

2

211

”

123

2

ז
ה'ת

57

בתחיל

הכהן

קדמ
דמ

תנ"

५५

וסימי

זכר
נוכח

בראש

10

;

בעני

וסימניהן
וסימניהן
וסימניהן

ה' חס בליש
ב

ולא יתן
והעמידה
בקרקע

[illegible]

וְנִטְמָאָה אִוּ אִישׁ אִשְׁרֵי תַעֲבֹד
עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת אִשְׁתּוֹ
וְהַעֲמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה
וַיַּעֲשֶׂה לָּהּ חֲסֹדִין אֶת כָּל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וְנִקְּחָהּ הָאִישׁ מֵעַן וְהָאִשָּׁה
הָיְתָה לְאִשָּׁה אֶת עֹנֶהָ

וירבו יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש אשה כן יפלו
לגדר נזיר להזיר ליהוה
מין ושכר זיור חמין מין וחמין
שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים
ויבשים לא יאכל כל מי נזרו
מכל אשר יעשה מנפן היין
מחר ענבים וערוג לא יאכל כל
מי נזר נזרו תעד לא יעבר על
ראשו ערמלא את הימים אשר
זיור ליהוה קדש יהיה נזר לפרע
שער ראשו כל מי חזרו ליהוה
על נפש מת לא יבא לאביו ז'
ולאביו ולא אחיו ולא אחותו לא יטמא
להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשו כל מי נזר קדש הוא
ליהוה וכי ימות מת עליו יפתע

לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתוך
יהוה את ידך נפלת ואת בטן
עבה זבאו המים המאירים
האלה במעור לצבות בטן
ולפל ידך ואמרה האשה אמן
אמן וכתבת האלת האלה
הכהן בספר ומחה אל המים
והשקה את האשה את מי
המים המאירים וזבאו בה
המים המאירים למים ולקח
הכהן מיד האשה את מנחת
הקנאות והנה את המנחה
לפני יהוה והקריב אתה אל
המזבח וקמץ הכהן מן המנחה
את אפרתה והקטיר המזבח
ואחר ישקה את האשה את
המים והשקה את המים
והיתה אם נטמאה ותמלע מעל
באשה וזבאו בה המים המאירים
למים ויצתה בטנה ונפלה
ירבה והיתה האשה לאלה
בקרב עמה ואם לא נטמאה
האשה וטתרה היא ונקתה
ונזרעה ורע ואת תורת הקנאות
אשר נטמאה אשה תחת אשה

[illegible]

וסימנחון וכוים השמיני יבא שתי תרים דניור וזמאותם יבא להם כי אתכל מעשה האלהים איש יבא בפדיונם אלהים *
וסימנחון ואת האיל האחד תקח ואת האיל תנחל לנתחיו ואת האיל נתח וישחט את השור ואת האיל ואת האיל יעשה

יבא *
ה חס
ה

זכר
שלמים *

פתאם וטמא ראשנורו ונלח
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי
ינלחנו וכוים השמיני יבא שתי
תרים או שני בני יונה אלהיהן
אלפתח אהל מועד ועשה
הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה
וכפר עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא
והזיז ליהוה את מיני נזרו והביא
כבש בן שנתי ראשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא נזרו
וזאת תזכר הנזיר ביום מלאות
ימי נזרו יבא אלו אלפתח אהל
מועד והקריב את קרבנו ליהוה
כבש בן שנתי תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בתי שנתה תמימה
לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים
וסלמיות סלת חלת בלולת
בשמן וירקיקי מצות משחים
בשמן ומנחתם ונסכיהם והקריב
הכהן לפני יהוה ועשה את
חטאתו ואת עלתו ואת האיל
יעשה זבח שלמים ליהוה על
סל המצות ועשה הכהן את
מנחתו ואת נסכו ונלח הנזיר
פתח אהל מועד את ראש נזרו

יג
ה
ה
חס
ט
אור
חס
בטב
מל
בלי

יג
ה
פסו

ג

ט
אור
חס
בטב
מל

ה

ה

ולקח את שער ראשנורו ונתן
על ראש אשר תחת זכר
השלמים ולקח הכהן את
הזרע בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הפל וירקיק מצה
אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
התנלחו את נזרו והניח אותם
הכהן והניח לפני יהוה קדש
הוא לכהן על חזה התנופה
ועל שוק התרומה ואחר ישתה
הנזיר יין ואת תזכרת הנזיר
אשר יד קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשי ידו כפי
נדרו אשר ידרבן יעשה על
תזכרת נזרו

ל
דסמי

ל
בתי
מל
בתי

ג
דסמי

ה

דסמי

מל

ל

פסו

חס

בטב

מל

דסמי

ויבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואלבניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל
אמור להם

ל

ג
מל

ד

דסמי

ב

זכ

ל

זיאר

את

הילת

ויאר

דפי

לני

יברכך יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו אריך
ויחנך
ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום
ושמו
את שמע עלבני ישראל ואנ

כה תברכו את בני ישראל אמור להם נאם יי אלהים אלהי ישראל אמור אמר להם אמר *
יברכך יי וישמרך כי ברכ יי בארץ יברכך יי נח צדק ויאהרול יברכך יי דבעי וכל תהלות דכות *
וישם לך שלום וישם את ענוה וישם לדרך פועי וישם לאג מלתי וישם פנו לבוא בתקף וישם פנו לאיש וישב כתי *

אמור
יברכך יי
וישם
ג
מל
דסמי
דפי

כל קרי שליש השלושי מלא בכ"ג חס' וסימניהן כי ביום השלישי ירד יל' והשלישי שמה השלישי אבשלום בן מנשה וכל דברי הימים דכו
 בכ"ג מלא וסימניהן ואחריו יחזיק וכל שלמיהו שר השלישי ב בפסוקא * * * * * ביום השני * * * * * ביום החמישי * * * * * ביום

הקרש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה שיעור עזים אחד
 לחטאת ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן נתנאל בן צינור

כל
 רמי
 בכ"ג
 דגל

כ
 ר
 פס

כל
 בכ"ג
 חס'
 דגל
 רכז
 בכ"ג
 מ

כל
 חס'
 בכ"ג
 מלא

כל
 מלא
 בכ"ג
 חס'

אליעזר בן שריאור קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל
 הקרש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה שיעור
 עזים אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתרים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר
 בן שריאור
 ביום החמישי נשיא לבני
 שמעון שלמיהו בן צינור שרי
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל
 הקרש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה שיעור
 עזים אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם

כל
 שבות
 השבטים
 יחיד
 קרי

כל
 פת
 בכ"ג
 קמ'
 ויכו
 פת
 רכז
 דכו

כל
 פת
 בכ"ג
 קמ'

נשא
 וביום

כל
 פת

כל
 רמי
 בכ"ג
 דגל

כ
 ר
 פס

וסימניהן לשעורים הרבעי חלקיהו השני וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכת כישם ברכו את יס'
 וסימניהן באו אלי מוקני ישראל האכבה בחרש החמישי הנור' למלכה החמישי * * * * *
 וירדו שרשה מהשלושים בין השלושים הוא נכבד ויחלה אסא בשנת שלושים ואנ' לא נקרא רבוא *

כל קרי רבעי הרבעי מלא בכ"ג חס' וסימניהן כי ביום השלישי ירד יל' והשלישי שמה השלישי אבשלום בן מנשה וכל דברי הימים דכו
 בכ"ג מלא וסימניהן ואחריו יחזיק וכל שלמיהו שר השלישי ב בפסוקא * * * * * ביום השני * * * * * ביום החמישי * * * * * ביום

ביום השביעי נשיא לבנ אפרים ביום השביעי כסוב לבחור בין אמר למהזמן בותא חרבונא
ביום השמיני נשיא לבנ מנשה ביום השמיני יערת תהיה לבס ביום השמיני שלח את העם

מלאה קטרת פר אחד בן בקר
אל אחד כבש אחד בן שנרנו
לעלה שיער עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילס חמשה עתרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זר
קרוב אלי שמע בין עמיהוד

כל
פת
וכל
פרו
דכל
קמ

חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זר קרבן
שלמאל בין צורי שרי

ביום הששי נשיא לבנ נד
אליס בן דיעאל קרבנו קעות
כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר אל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שיער עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילס חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זהב קרבן אליס בן דיעאל

כל
וש
וביום

כל
פס
ול
ז
ז

כל
פס

כל
פת

כל
אור
חם

כל
פס

כל
בס
חם

ביום השביעי נשיא לבנ אפרים
אלי שמע בין עמיהוד קרבנו
קעות כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב

כל
פס

כל
בס
חם

ביום השמיני נשיא לבנ מנשה
נמליאל בן פרה צור קרבנו קעות
כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר אל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שיער עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילס חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זהב קרבן נמליאל בן פרה צור

ביום התשיעי נשיא לבנ בנימין
אכיהו בן גרעני קרבנו קעות
כסף אחת שלשים ומאה

כל פס דלית כהן לאו ולא יד וסיכונון כלשון תרגום לאתקטל עבדא דשם יהכלהו עשרה בתרי עשר ותלתא מלכין בארעהון דכנענא
ופירושם לא תרעה לאתנא לאתנא דואלה שמות לא תרעה דמשנה תורה כף אחת עשרה זהב יב בינא לאמר לך את את ארץ כנען וחבריה
דכתיב יחסי ותרן לחם מענת לב כלך דבר מלך חרבה מלך לבנה שם איפכשד שלח גם עבדך טהר בהם בשמים עקבך

עשרי העשר כל בל במד חס וסנינהו
 כל אור אילם האילם כתי במד מל וסנינהו
 בשנה השנייה לזרקהו לשנתה העשרה בשנה השנייה בשנת עשרה שנה
 רחלים כאתים קח את אהרן בנה לו בזה קדמי חמאת בקר וכל נבי ונתו אילם כתי במד

משקלה מזרק אחד כסף י
 שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה כף אחת עשרה
 והבמלאה קטרת פראחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שיעיר עזים אחד
 לחטאת ולזבחה שלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אביר ובן ער

כל
 פת

כל
 פת
 כמא
 קמ

כל
 אור
 כתי
 כן
 במד
 חס
 כמא
 כל

ביום העשרי נשיא לבנ
 אחי עזר בן עמי שרי קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה כף אחת עשרה
 והבמלאה קטרת פראחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שיעיר עזים אחד
 לחטאת ולזבחה שלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אחי עזר בן עמי שרי

כל
 חשכטים
 מילה
 חדה
 כתי

כל
 רפי
 בלב
 דגל

כל
 אור
 חב
 כמא
 כל

פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבנ
 אשר פגעאל בן עכרן קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף י
 שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה כף אחת עשרה
 והבמלאה קטרת פראחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שיעיר עזים אחד
 לחטאת ולזבחה שלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן פגעאל בן עכרן

כל
 אור
 חס

כל
 רפי
 בלב
 דגל

כל
 רפי
 דגל
 פס

ביום שנים עשר יום נשיא לבנ
 נפתלי אחירע בן עיני קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת פראחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה שיעיר עזים אחד

כל
 עני
 קרבנו
 כמא
 וקרבנו

כל
 פסו
 דגל
 בהון
 לא
 וכל
 יוד

ובת אילים ובת אילים וסנינהו בכרים ואילים ועתודים ומידה אחת לאילם הראהו את סנינהו הנחמים באילם תחרת
 כל עין ענין הכו ליל בע אילם הכו ליל כבור וכן כימי משחק יעך ליל ידמה ליל כבע אילם משתו ונורו אילם משכרים יתחטאו ועל אל אילם
 ידבר נפלאות וישחטו את האילים אילם כרים ועתודים פרים מורק בספר מדויק ובדוק בקמ וכספר ככלל פת כמו מקסם חלק

ויהי זהב התנופה ויהי כל זהב התרומה כל זהב הכפורה והזהב זהב פרוס וא זהב הארץ הוא טוב שם הברכה ו
ויהי זהב התורה לעלה כל הבקר לעלה ויהי זהב הכפורה לעלה ויהי זהב הארץ הוא טוב שם הברכה ו
ויהי זהב התנופה ויהי כל זהב התרומה כל זהב הכפורה והזהב זהב פרוס וא זהב הארץ הוא טוב שם הברכה ו

לחטאת ולזבח השלמים כבן
שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
והקרן אחר עבד עין

ואת חנכת המזבח ביום חמשה
אתו מאת נשיאי ישראל קיעת
כסה שתים עשרה מזרח כסה
שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה שלשים ומאה הקיעה
האחת כסה ויטבעים המזרח
האחר כל כסה הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש
כפות זהב שתים עשרה מלאה
קטרת עשרה עשרה חבה
בשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים
עשר כבשים בני שנה שנים
עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת וכל בקר
זבח השלמים עשרים וארבעה
פרים אילם ששים עתרים
ששים כבשים בני שנה ששים
ואת חנכת המזבח אחרי
המישה אתו ובכא משה אל

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את הלויים מתוך בני ישראל
וטחרת אתם וכה תעשה להם
לטהרם הזה עליהם מיחטאת
והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו ולקחו
פר כן בקר ומנחתו סלת כלולה
בשמן ופר שבע בקר תקח
לחטאת והקרבת את הלויים

ובכא משה אל אהל מועד ה' ויבאו הנשיאים ויבכוא עם הארץ
אל מול פני המנורה יאירו אל מול פני המנורה הקלה נרותיה
לטהרם וכה אמר שמעון יי הנרות ב' מל וס' על המנורה הטהרה
יאירו
שבע
הנרות

ועל עבד את עבדתי יי כי קד הוא בינו ותכן כל עבדתו לא בתו ולא בנבי וי ככתובים
 ואתנה את הלויס נתנם לאהרן ואהרן ובעומקטירים שבעים שבעים נחמד על עבדך ועל עבדך קדשך
 וסימנחון וסימנחון

לפני אהל מועד והקדחת את
 כל עדת בני ישראל והקדחת
 את הלויס לפני יהוה וסמכו בני
 ישראל את ידיהם על הלויס
 והניח אהרן את הלויס תנופה
 לפני יהוה מאת בני ישראל
 והיו לעבד את עבדת יהוה
 והלויס יסמכו את ידיהם על
 ראש הפרים ועשה את האחד
 חטאת ואת האחר עלה ליהוה
 לכפר על הלויס והעמדת את
 הלויס לפני אהרן ולפני בני
 והנפת אתם תנופה ליהוה
 והקדחת את הלויס מתוך בני
 ישראל והיו ליהוה ואחריו
 יבאו הלויס לעבד את אהרן
 מועד וטהרת אתם והנפת אתם
 תנופה כי נתנם נתנם המה לי
 מתוך בני ישראל תחת פטרת
 כל רחם בכור כל מבני ישראל
 לקחת אתם לי כלי כל בכור
 בבני ישראל באדם ובבהמה
 ביום הכותני כל בכור בארץ
 מצרים הקדשת אתם לי
 ואקח את הלויס תחת כל בכור
 בבני ישראל ואתנה את הלויס

כא
כת
כן
בפע
י
יא
הא
פסו
ד
בונבון
והעבדות
בקפ
ה
ה
וא
פסדת
כוש
סימן
בכורי
פסדון
עבדי
ויריון
ג
בת
בטע
בת

נתנם לאהרן ולבניו מתוך בני
 ישראל לעבד את עבדת בני
 ישראל באהל מועד ולכפר על
 בני ישראל ולא יהיה בכני ישראל
 נגה בגשת בני ישראל אלהקדש
 ויעש משה ואהרן וכל עדת
 בני ישראל ללויס ככל אשר
 צוה יהוה את משה ללויס כן
 עשו להם בני ישראל ויתחטאו
 הלויס ויבכסו ובגדיהם ויגה
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה
 וכפר עליהם אהרן לטהרם
 ואחריו באו הלויס לעבד את
 עבדתם באהל מועד לפני
 אהרן ולפני בני ישראל צורה
 יהוה את משה על הלויס כן
 עשו להם וידבר
 יהוה אל משה לאמר זאת
 אשר ללויס מבן חמש שנים
 שנה ומעלה יבא ליצא יצא
 בעבדת אהל מועד ומבן חמ
 חמישים שנה ישוב מצבא
 העבדה ולא יעבד עוה וישלח
 את אחיו באהל מועד לשמר
 משמרת ועבדה לא יעבד בנה
 תעשה ללויס במשמרתם

כא
כת
כן
בפע
י
יא
הא
פסו
ד
בונבון
והעבדות
בקפ
ה
ה
וא
פסדת
כוש
סימן
בכורי
פסדון
עבדי
ויריון
ג
בת
בטע
בת

כל שופט ושמאי ויהוה ואתנה בקב כבא לכה אלי ואתנה את כשרך וכל שש נבי ואורי רכו כבא ואתנה את הלויס וכל כתו רכו כבא
 שאלכמע ואתנה גים נחלך ואת האחר וסימנחון את אשר תשיג ידו ועשה הכהן והלויס יסמכו וישם את האחד
 ושרת ב וסימנחון ושרת את אחיו באהל מועד ושרת בשם יי אלהיו ב בשמרתם כל חם וכל וסימ ככה תעשה כמה לחתם

עבֹהֶרֶךְ לַעֲבֹהֶרֶךְ

4

יחט

חכ

11

•

1

(כ)

1

ש"י

שם שיש
לאדם

5

BR
1

1

৩৭

1

43

5

20

15

7.

41

1

● ●

12

583

בזנביו

בסג

i

יב

553

למה הרעיתם לעם הזה הרעיתם כתי' למה הרעית לעבדך הרעית כתי' הם על האלמנה הרעית כתי' ו
ואם בכה את עשה לו ואת תביע אלינו את כל אשר ידבר ו' אלינו' את כרוב מביש הסוכך ונתתיד' ו
למחר יהיה האות הזה ויאמר למחר כידברך התקדשו למחר חרם בקרבך ישראל' וגם למחר אני קרא' ו

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

ה' כ"ש
ה' כ"ש

והיו ולא ימתו בגשתם ויהושעבן נון וכלבן ימנה חיומן האנשים ההם והיו את בעהם ושכונם
הנגנו יבדים לארצם גם אנחנו וילכנום אחיו ויפלו לפני הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יי כי חטאנו

וסימנהו
וסימנהו

ג בלע
ג דגש בתו

חיו ויהיו
הנגנו

האדן אשר מאסתם בה
ועתה יבס אתם פלו במדבר
הזה ובניכם יהיו רעים במדבר
ארבעים שנה ומשאו את זנותתם
עדתם פגריכם במדבר במספר
הימים אשר תרתם את הארץ
ארבעים יום וסל שנה יום
לשנה תשא את עונותיכם
ארבעים שנה וירעתם את
תנואתי אני יהוה רבתי אם
לא ואת אעשה לכל העדה
הזאת הנה את הנזערים עלי
במדבכתה יתמו ושם ימתו
והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילומ
עליו את כל העדה להוציא
רבה על הארץ וימתו האנשים
מוציאי רבת הארץ רעה במנהג
לפני יהוה ויהו שיעבדו וכלב
בן יפנה חיומן האנשים ההם
ההלכים לתור את הארץ ויהיו
משה את הדברים האלה אל
כל בני ישראל ויתאבלו העם
מאד וישכמו בכקר ויעלו אל
ראש ההר לאמר הננו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה

דסבי

ד
וחם
בתו

דסבי

ד
ומל
דסבי

ה
ד
דסבי

ח
י
ד
מת
בטע

ג
חם
ג
דגש
כיתו
אלינו

כי חטאנו ויאמר משה למד
האתם עבדים אתפי יהוה והוא
לא תעלה אלת עליו כי אין יהוה
בקרבכם ולא תנופו לפני איביכם
כי העמלק והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי על כן שבתם
מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
עמכם וייעפלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה ומשה
לאמישו מקרב מחנה וירד
העמלק והכנעני חישבבחר
ההוא ויכוסו ויכתוסו עד החרמו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תכאו אל ארץ מושבותם
אשר אנתי לכם ויעשיתם
אשר לי יהוה עלה או זבח לפלא
נה או כנדרה או במעדים
לעשות ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן העז או והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מנחה
סלת עשרון כלול ברבעי
ההין שמן ויין לנסך רביעית
ההין תעשה על העלה או לזבח
לפכש האחד או לאיל תעשה

ל
דסבי
דסבי

ל
וחם

ל
דסבי

ל
דסבי

ל
ד
דסבי
חם

ל
כת
ק
כתו
דגש

ויכוס ויכתוס ויכוסו ויכתוסו עד החרמו וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אל
הם כי תכאו אל ארץ מושבותם אשר אנתי לכם ויעשיתם אשר לי יהוה עלה או זבח לפלא נה או כנדרה או במעדים לעשות ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן העז או והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעי ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח
לפכש האחד או לאיל תעשה

שלח לך

בכאכס ג וחס וסיבנהון יין ושכר אל תשת אתה ובנך בכאכס אל הארץ בכאכס ארץ מצרים וא בכאכס העיר כן ~
ה בטע סו פסו וסיבנהון להחלו לדרתיכם וקויתו לו ממוענותיהם והאשתאול ~ ~ בכבשים ~ בכספר

אלהם בכאכס אל הארץ אשר
אני מבא אתכם שמה והיה
באכלכם מלחם הארץ תרימו
תרומה ליהוה ראשית ערסתכם
חלה תרימו תרומה כתרומת
גרן כן תרימו אתה מראשית
ערסתכם תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם וכי
תשנו ולא תעשו את כל המצות
האלה אשר דבר יהוה אל משה
את כל אשר צוה יהוה אליכם
בירמיה מן היום אשר צוה
יהוה ואלא לדרתיכם ויהיה
אסמעינ הערה נעשתה
לשונה ועשו כל העדה פר בן
בקר אחד לעלה לריח ניחח
ליהוה ומנחתו ונסכו במישפט
וישעיר עזים אחד לחטאת וכפר
הכהן על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה הוא והם
הביאו את קרבנם אישה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם
ונסלח לכל עדת בני ישראל
ולגר הנדבתכם כי לכל העם
בשגגה ואם
נפש אחת תחטא בשגגה

מנחה סלת שבע עשר נים כלולה
בשמן של שית ההין ויין לנסך
של שית ההין תקריב תעלה ליהוה
וכי תעשה כן בקר עלה אוזבה
לפלא נדר או שלמים ליהוה
והקריב על בן הבקר מנחה סלת
שלשה עשר נים כלול בשמן
הציה ההין ויין תקריב לנסך חצי
ההין אשה ריח ניחח ליהוה
בכה יעשה לישור האחד או
לאיל האחד או לשה בכבשים
או בעזים במספר אשר תעשו
בכה תעשו לאחר כמספרם
כל האורח יעשה בכה את אלה
להקריב אשה ריח ניחח ליהוה
וכי יגור אתכם גר או איש
בתוככם לדרתיכם ועשה אישה
ריח ניחח ליהוה באשר תעשו
כן יעשה הקהל חקה אחת
לכם ולגר הנדחת עורלם
לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני
יהוה תודה אחת ומישפט אחד
יהיה לכם ולגר הנדחת אתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת

עיסתכם ראשית ערסתכם חלה תרימו חס דחס כתי מראשית ערסתכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם ערסתכם
כתי מראשית ערסתכם תתנו ליהוה כתי ~ ~ מראשית ערסתכם תתנו ליהוה תרומה
כרשית יושנה ועד ארבעת שנים חס א כתי ולקחת מראשית כל פרי האדמה להבדיל אכס מראשית מצר מראשית אחרית ומקדש אשר לא נעשו

לפני ענין
ביר רמה
וסימנהו
וסימנהו
ואם דל הוא ואין ירוכשגת והנותר מן השמן אשר ילכף הכהן וכפר הכהן על הנפש השונת
ובני ישראל יצאים ביד רמה והנפש אשר תעשה ביד רמה ממחרת הפסח יצאובני ישראל ביד רמה

והקריבה עזרת שנתה לחטאת
וכפר הכהן על הנפש השונת
בחטאה בשנה לפני יהוה לכפר
עליו ונסלחו לו האורח בבני
ישראל ולגר הנדב בתוכם תורה
אחת יהיה לכם לעשה בשנה
והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האורח ומן הנראת יהוה
הוא מנרה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמה ביד רמה יהוה בזה
ואת מצותו הפר הכרת תכרת
הנפש ההוא עונה בה

ויהיו בני ישראל במדבר ומצאו
איש מקישש עניס ביום השנת
ויקריבו אותו מצאים אהרן
מקישש עניס אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה ויניחו
אתו במשמר כי לא פרשמה
יעשה לו
יהוה אל משה מות יומתה איש
רגום אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה ויצאן אותו
כל העדה אל מחוץ למחנה
ורגמו אתו באבנים וימתכאשר
צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצית על
כנפי בגדיהם לזכרתם ונתתם על
ציצית הבגד פתיל תכלה
והיה לכם לציצית וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם וניס אחריהם
למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים לאלהים
אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם

ויקה קרח בן יצהר בן קהת בן
לוי ודתן ואבירם בני אלכב
ואון בן פלתי בני ראובן ויקמו
לפני משה ואנשים מבני
ישראל חמישים ומאתים
נשיאי עדה קראו מועד
אנשי ים ויקהלו על משה
ועל אהרן ויאמרו אלהי סוב
לכם כי כל העדה כלם קדשים
ובתוכם יהוה ומדוע תנשא

כזה
אם לא אלהי אשר בזה ובריתי אשר הפיר כי לא בזה ולא שקין ענות ענן פנה אל תפלת העיר ואל בזה ואת אסוריו לא בזה ואל בזה אלה להפיר
עצת
ד כתיב בלע וסימנהו
וסימנהו
כי דבר יל בזה ואת מצותו הפריבוק לל ענה לך בתולדת בת ציון וחכמה דישעיה אם לא במקום המור
ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם ב כפס והיה לכם לציצית וראיתם אתו ויקחנן בעצת ראשו ותשא

ויסמנהו ויהי ביום הששי ושפטו את העם בכל עת שוק התרומה וחזה התנופה לכען אשר יביאו בני ישראל בכבודם אשר בארצם והשערים והתבן באשר יביאו בני ישראל את המנחה יביאו לבוש מלכות כי אל השכנות יביאו בני ישראל

נתתם בכבוד כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל
טהור בביתך יאכלנו כל חרם
בישראל לך יהיה כל פטור חס
לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
בארס ובבהמה יהיה לך אך
פרה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה ופריו מן חורש תפדה
ביערבך כסף חמשת שקלים
בישקל הקדש עשרים גרה
הוא אך בכור שור או בכור
בשב או בכור עז לא תפדה קדש
הם את דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר אישה לריוח
נחח ליהוה ובשרם יהיה לך
פחזה התנופה וכשוק חמין
לך יהיה כל תרומת הקדשים
אשר ירימו בני ישראל ליהוה
נתת לך ולבניך ולבנותיך אתה
לחם עולם בידית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה
ואמר יהוה אל אהרן בארצם
לא תעלה וחלק לא יהיה לך
בתוכם אעלה לך ונחלתך בתוך
בני ישראל ובע

יא
כתי
זוב
קדש
את
תל
ואת

דכני
הוא
נקי
הוא

לוי הנה נתת את כל מעשר
בישראל לנחלה חלה עבדתם
אשר הם עבדים את עבדך
אהל מועד ולא יקרבו עוד בני
ישראל אל אהל מועד לשאת
חטא למות ועבד הלוי הוא את
עבדת אהל מועד והם ישימו
עונם חקת עולם לדרתכם ונחלת
בני ישראל לא ינחלו נחלה
כי את מעשר בני ישראל אשר
ירימו ליהוה תרומה נתת ללוי
לנחלה על כן אמרת להם בתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה
וירבו יהוה אל משה לאמר
ואל הלויס תדבר ואמרת אלם
ביתקחומא את בני ישראל את
המעשר אשר אשר נתת לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם מפני תרומת
יהוה מעשר מן המעשר ונחש
לכם תרומתכם כדון מן החרון
ובמלאה מן היקב בן תרימונם
אתם תרומת יהוה מכל מי
מעשרתכם אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם מפני את
תרומת יהוה לאהרן הכהן מכל

1
וכי
המעשר
דכו

כד

כ

כי
קדש
מישד
חטף
במא

ל
וחס
וכי
המעשר
דכו

כא
חס
במא
מל

תנח	אדע	יועק	תקדב	תפחד	יטרף	תשכב	אשאב	תמלה	ישמח	סוק
יכר	אזעק	יעלה	כורע	יבהי	יפרע	תרחק	אשמע	תרע	תשמע	תחנן
	אקדע	יעמה	תרבק	ינאל	ישכב	תעמה	ישמע	ידע	תחרב	תשבע

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אליהם עפדי וידר ישראל נדר ליע ויאמר וידר יפתח נדר ליע ויאמר וישכס לבן בכר והוהרתה אתהם ויחרם אתהם ואת עיניהם בכקרת ריע עדרו אשר יקראו אתהם וסימנהו וסימנהו

כא

שם בראש ההר וירד משר
ואל עור מן ההר ויראו כר
העדה כינוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל בית ישראל
וישמע הכנעני
מלך ערד ישבה נגבי בא
ישראל בדרך האתרס וילחם
בישראל וישב ממנו שבי וידר
ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
נתתה את העם הזה בידי
והחרמת את עריהם וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם אתהם ואת
עריהם ויקרא שם המקום
חרמה
ויסעו מהר ההר בדרים סוף
לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך וירבו העם
באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצרה
בלחם הקלקל וישלח יהוה
בנים את הנחשים השרפים
ונשכו את העם ומת עסרב
מישראל ויבא העם אל משה
ואמרו חטאנו כי דברנו ביהוה

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אליהם עפדי וידר ישראל נדר ליע ויאמר וידר יפתח נדר ליע ויאמר וישכס לבן בכר והוהרתה אתהם ויחרם אתהם ואת עיניהם בכקרת ריע עדרו אשר יקראו אתהם וסימנהו וסימנהו

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אליהם עפדי וידר ישראל נדר ליע ויאמר וידר יפתח נדר ליע ויאמר וישכס לבן בכר והוהרתה אתהם ויחרם אתהם ואת עיניהם בכקרת ריע עדרו אשר יקראו אתהם וסימנהו וסימנהו

ובך התפלל אליהוה ויסר
מעלינו את הנחש ויתפלל
משה בעד העם ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרה ושם
אתו על נס והיה כל הנשור
וראה אתו וחי ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה
אסנישך הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי ויסעו
ישראל ויחנו באבת ויסעו
מאבת ויחנו בעי העברים
במדבר אשר על פני מואב
ממזרח השמש משם נסעו
ויחנו בנחל זרד משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר
היצא מנגבל האמרי כי ארנון
גבול מואב בין מואב ובין האמרי
על כן יאמר בספר מלחמות
יהוה אתוה בבסופה ואת
הנחלים ארנון ואשר הנחלים
אשר נטה לשת ער ונשיעו
לגבול מואב ומישם בארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה
למשה אסף את העם ואתנה
להם מים
ישיר ישראל את השיר

ותקצר נפש העם בדרך ותקצר נפשו משה ויאמר וידר יפתח נדר ליע ויאמר וישכס לבן בכר והוהרתה אתהם ויחרם אתהם ואת עיניהם בכקרת ריע עדרו אשר יקראו אתהם וסימנהו וסימנהו

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אליהם עפדי וידר ישראל נדר ליע ויאמר וידר יפתח נדר ליע ויאמר וישכס לבן בכר והוהרתה אתהם ויחרם אתהם ואת עיניהם בכקרת ריע עדרו אשר יקראו אתהם וסימנהו וסימנהו

החנכי וידין ואכירם ויסמנו ויכח קרח בן יעריבן קחתי ורתן ואכירם יצאו נכבים יובע אלא נכאל ורתן ואכירם הוא דתן ויסמנו ויכח קרח בן יעריבן קחתי ורתן ואכירם יצאו נכבים יובע אלא נכאל ורתן ואכירם הוא דתן ויסמנו ויכח קרח בן יעריבן קחתי ורתן ואכירם יצאו נכבים יובע אלא נכאל ורתן ואכירם הוא דתן

משפחת השמעוני ועשרים אלה ומאתים

בנני למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני לאוני משפחת האוני לעדי משפחת העדי לארוד משפחת הארוד לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת בני נד לפקד יהם ארבעים אלה וחמשים מאות בני יהודה ער

ואונן וימת ער ואונן באר בני ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרני לחמור משפחת החמורי אלה משפחת יהודה לפקד יהם ששה ושבעים אלה וחמשים מאות בני

יששכר למשפחתם התולעי משפחת התולעי לפור משפחת הפורי לישוב משפחת הישובי לשמרון

בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר מכן עשרים שנה ומעלה כאיש ציה יהוה את משה ובני ישראל להיצאים מארץ מצרים ראובן בכור ישראל בנראובן חנוך משפחת החנכי לפלוגי משפחת הפלוגי לחצרון מ משפחת החצוני לכרמי מ משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם ששה וארבעים אלה ושבעים מאות ושלשים ובני פלוגא אליאב ובני אליאב נמואל ורתן ואכירם הוא דתן ואכירם קרח ויהוה אלהיו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדרה באכלה אש את רחמשים ומאתים איש ויהיו לנס ובני קרח לאמתו שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני לבינן משפחת הביני לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי אלה

אלה משפחת הארבעים אלה משפחת השמעוני אלה משפחת בני ישראל ואלה בני שותלח וסימ רשמי לצפון משפחת הצפוני ואת הצפוני ארחיק מעליכם השאולי העדי הארודי לישוב משפחת הישובי ואשריאל משפחת האשריאל שם ארבעים אלה ושבעים אלה וחמשים מאות בני יששכר למשפחתם התולעי משפחת התולעי לפור משפחת הפורי לישוב משפחת הישובי לשמרון